

LEKCE 13

Překonávání překážek

V roce 1992 mladý muž se svou ženou a jejich malým synem sbalili svých pár věcí do kartónových krabic, prodali všechno, co měli a přestěhovali se ze Spojených států do Turecka. Turci jsou jedním z největších evangeliem nezasáhnutých skupin lidí na světě. V té době na zemi s více než 50 milióny obyvatel připadalo méně než 300 tureckých křesťanů, což je méně než 0,001 %. Pár snil o tomto přesunu a již několik let se na to připravoval. Měli velké zkušenosti s křesťanskou prací na plný úvazek, silnou podporu misijní agentury i vysílacího sboru. Připojili se k jinému páru druhé generace misionářů, kteří v té době měli vlastní rostoucí misii. Každý se modlil a očekával, že když bude tento nový tým pracovat společně, bude Bohem mocně používán k zasažení Turků. Jejich plánem bylo v Turecku strávit službou ztraceným alespoň deset let.

Nicméně po několika týdnech se začaly v jejich práci objevovat překážky. Vznikl obrovský tlak mezi mladým mužem a jeho ženou. Jak ubíhaly měsíce, sklíčenost a znechucení se staly denním chlebem. Zatímco učení se jazyka probíhalo hladce, nový pár se cítil neužitečný a odstavený na vedlejší kolej ve svých záměrech evangelizovat a zakládat sbory. Narození jejich druhého syna bylo nádhernou zkušeností, jenže požadavky na výchovu dvou malých chlapců v cizí zemi vysávaly jejich sílu.

Po roce a půl se nedorozumění mezi členy týmu objevovala opakovaně, což přinášelo hluboké pocity frustrace a odsouzení. Kulturní rozdíly přispívaly k zhoršení osamělosti páru. V závěru dvou a půl let, kdy se potýkali se třetím těhotenstvím a beznadějí na usmíření ve sporech se svými kolegy, vzal mladý muž svou rodinu zpět do USA. Na tureckém letišti dali svým přátelům a kolegům smutné sbohem. Když přiletěli do Ameriky, jejich církev je přivítala s nadšením a láskou; jenže oni sami hluboko uvnitř umírali. Jejich manželství bylo v troskách a jejich srdce zlomená. Mise ztroskotala.

V této kapitole se podíváme na překážky, kterým čelí Kristovi následovníci ve službě Bohu. Naše studie bude úvodem do mnohých témat, která zasluhují hlubší studium. Budeme zkoumat, co o tom říká Písmo a budeme hledat praktická řešení běžných problémů. Toto pojednání si neklade za cíl ti pomoci vyhnout se překážkám. Spíš ti chce dát naději a rozhled, když narazíš na překážky. Těžká období přijdou vždy a mohou se tvé osoby dotýkat velmi intenzivně. Sám bych to měl vědět... jsem totiž ten mladý muž, který odjel do Turecka s vysokými očekáváním a vrátil se domů s pocitem naprostého selhání.

OSNOVA LEKCE

Satan, svět, tělo a rozbité vztahy

Kdo za tím vším ve skutečnosti stojí?

Poradit si s potížemi

CÍLE LEKCE

1. Najít čtyři zdroje překážek, kterým nejčastěji věřící čelí.
2. Vysvětlit Boží záměr překážek.
3. Vyjmenovat biblické principy pro překonávání překážek.

Satan, svět, tělo a rozbité vztahy

Cíl 1. Najít čtyři zdroje překážek, kterým nejčastěji věřící čelí.

Jednou z nejtěžších věcí v otázce překážek nejsou samotné překážky, ale realita, že jim vůbec musíme čelit. Překážky zjevují naše očekávání od života a od Boha, což do sebe často nezapadá. Obzvláště v západní církvi nás potíže často zaskočí. Asi rozumíte, co tím myslím: Dal jsi svůj život Kristu s důvěrou, že všechno půjde hladce. Vykročil jsi ve víře, abys Mu sloužil, máš vizi pro službu, do které tě Bůh volá, jdeš za tím, ale často za cenu velké oběti. A tam začínají potíže. Vše vypadá, jako by se rozpadalo; dokonce i věci, kterých se to zdánlivě netýká, vyžadují tolik úsilí. Nemohl by Bůh zařadit, aby šly věci hladčeji? Ty tady dáváš Bohu vše a nezdá se, že by se něco dařilo! Občas je to jen těžké, jindy absolutní tragédie.

A vůbec to nedává smysl. Proč Bůh neplní svou část dohody? Nuže je to proto, že žádná úmluva neexistuje! Hospodin nikdy neslibil, že bude život jednoduchý a předvídatelný. Ve skutečnosti Písmo objasňuje, že překážky a potíže jsou normální. Petr povzbuzuje věřící: „*Milovaní, nedivte se té výhni zkoušek mezi vámi, která vám nastává, jako by se vám dalo něco divného, ale když máte podíl na Kristových utrpeních, radujte se, abyste se stejně radovali a jásali i při zjevení Jeho slávy*“ (1. Petrova 4, 12–13).

Překážky, se kterými se potýkáme, nejsou neobvyklé. Bůh neodjel na dovolenou nebo se tě nerozhodl potrestat z nějakého neznámého důvodu. Jsou jednoduše příležitostí, aby ses radoval a přinesl Bohu slávu. Jakým překážkám čelíš? Proč se tedy neradovat z toho, že vnímáš bolest? (Můžeš to dělat vírou, pokud nejsi sto pochopit, co se to vlastně děje.)

Následuje zamyšlení nad čtyřmi konkrétními zdroji potíží: satan, svět, tělo a rozbité vztahy.

Satan

Za vším zlem stojí Zlý, satan. Přímo nebo nepřímo, každý problém, který řešíme, je důsledkem jeho existence. Petr píše: „*Buďte strážliví a bděte! Váš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil*“ (1. Petrova 5, 8). Apoštol Pavel se také zmiňuje o satanově roli ve vzniku překážek: „*Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech*“ (Efezským 6, 12).

Bible odhaluje daleko víc informací o satanovi. Níže najdete několik klíčových pasáží:

Odkazy z Písma na satanovy skutky	
Satan trápí	1. Samuelova 16, 14.
Hřích vznikl v satanově srdci	Izajáš 14, 13.
Satan byl vzorem dokonalosti, než zhřešil. To pýcha způsobila jeho vzpouru	Ezechiel 28, 12, 15, 17.
Satan je princem tohoto světa	Matouš 4, 8–9; Jan 12, 31, Jan 14, 30, Jan 16, 11.
Je vrahem a lhářem	Jan 8, 44.
Svazuje mysli nevěřících	2. Korintským 4, 4.
Je vládcem ponebeských mocností	Efezským 2, 2.
Číhá	1. Timoteovi 3, 7.
Svádí	Zjevení 20, 7–8.

Satan nenávidí Boha. A jelikož je v tobě Kristus, nesnáší tě také. Kdyby nebylo Boží nepřetržitě ochrany, ďábel by nás už dávno býval zničil. Když Bůh dovolí, satan nás napadne přímo nebo nám položí do cesty náročné překážky v našem úsilí uctívat a sloužit Bohu. Občas jsou jeho *klacky pod nohy* bezprostřední: démonický útlak a ovládnutí nás postaví tváří tvář takovému zlu. Lži ze světa, kterými jsme bombardováni, jsou součástí záměrné strategie nás svést a zničit. Často však jsou naše překážky jen nepřímými důsledky jeho působení. Hříšné sklony, se kterými jsme se narodili, jsou nepřímým důsledkem původního pokušení, které satan připravil Adamovi a Evě.

Když jsme byli v Turecku, bylo to jednoduché vidět přímé ovlivňování ďáblem. Krvavé oběti byly na denním pořádku. Z věštění se stal výnosný byznys. Prokletí se dalo koupit a seslat na kohokoliv. Ale nepřímé vlivy bylo vždy náročnější uvidět, stejně jako se to děje v Americe.

Svět

Bůh stvořil dokonalý svět, ve kterém lidé, příroda a Bůh existovaly v klidu a v harmonii. To se změnilo, když satan svedl Adama a Evu a oni neposlechli Boha (1. Mojžíšova 3). Ačkoliv lidstvo od té doby touží po dokonalém světě, hřích do toho světa uvedl těžkosti, svody, nemoc a smrt.

Těžkosti

Evě Bůh řekl:

„Velice rozmnožím tvé strádání a tvou úzkost, v bolestech budeš rodit děti; budeš dychtit po svém muži, ale on bude nad tebou vládnout“
(1. Mojžíšova 3, 16).

A Adamovi řekl: *„Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země: S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. Bude ti*

vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátíš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátíš“ (1. Mojžíšova 3, 16–19).

Svod

Satan uvedl na svět lež, proto je nyní svět klamem naplněn. Co se zdá být správným, správné není; co je správné, vypadá, že je špatně. Svět slibuje nabídnout smysl a naplnění skrze moc, majetek a popularitu, jenže slib neplatí. Milióny lidských bytostí přijmulo lži světa za pravdu a „vyměnili Boží pravdu za lež“ (Římanům 1, 25).

Nemoc

Když Adam a Eva opustili Ráj a byli odříznuti od stromu života, spustil se neodvratitelný proces zkázy jejich těl. Nemoc je nepřímým důsledkem počátečního hříchu. Konkrétní nemoc může být způsobena osobním hříchem (2. Královská 5, 27; 2. Paralipomenon 21, 12–19), Bohem (Jan 9, 1–3) a satanem (Job 2, 7).

Smrt

Římanům 6, 23 praví: „*Mzdou hříchu je smrt.*“ Jelikož žijeme v hříšném a padlém světě, každý z nás zemře fyzickou smrtí (jestli dřív Ježíš nepřijde). Smrt je poslední překážkou, se kterou se setkáme na závěr života naplněného boji. Židům 9, 27 poukazuje na to, že „*lidem je uloženo jednou zemřít a potom bude soud*“. Avšak žijeme-li na zemi, Ježíš nás ujišťuje: „*Toto jsem vám pověděl, abyste ve mně měli pokoj. Ve světě máte soužení. Ale buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět*“ (Jan 16, 33).

Tělo

Přestože byl náš duch obnoven a jsme narozeni znovu, nepřestáváme zápasit s touhami těla. Pavel tento boj popisuje:

„Neboť víme, že Zákon je duchovní, já však jsem tělesný, prodaný do otroctví hříchu. Nerozumím tomu, co dělám; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž činím to, co nenávídím“
(Římanům 7, 14–15).

Mnoho překážek, se kterými se potýkáme, jsou přímým ovocem naší hříšné tělesnosti. Tyto tělesné sklony způsobují konkrétní hříšné skutky a postoje, které komplikují náš život. Můžeme za toto dědictví vinit Adama a Evu, avšak každý hřích vychází z rozhodnutí naší vlastní vůle.

Rozbité vztahy

Těžkosti se spolupracovníky a těmi, které máme rádi, jsou asi nejbolestivějšími ze všech překážek. Bůh nás učinil tak, abychom spolu pracovali jako tělo, v němž každý jednotlivec přispívá svou částí pro společné dobro našeho poslání.

Bůh nás také stvořil pro vztahy. Ačkoliv je naší prvořadou potřebou, která si žádá o naplnění, náš vztah s Ježíšem, přirozeně hledáme lásku, úctu a obdiv jiných lidí. Tato potřeba společenství nás činí zranitelnými důsledkem nenaplněných očekávání a nesplněných slibů, které působí bolest, hněv a spory.

Odlisné názory také zapříčiňují rozbité vztahy. Ve Skutcích čteme o neshodě mezi Pavlem a Barnabášem, kteří spolu sloužili. Po nějakém čase navrhl Pavel Barnabášovi:

„Vraťme se a navštívme bratry ve všech městech, ve kterých jsme zvěštovali Pánovo slovo, a zjistíme, jak se mají.“ Barnabáš chtěl vzít s sebou také Jana, nazývaného Marek. Pavel však nepokládal za správné brát ho s sebou, protože se v Pamfýlii od nich odloučil a nešel s nimi do díla. Vznikla z toho ostrá hádka, takže se od sebe oddělili. Barnabáš vzal s sebou Marka a vyplul na Kypr. Pavel si vybral Silase, a když ho bratři svěřili Pánově milosti, vyšel. Procházel Sýrii a Kilikií a

posiloval církev“ (Skutky 15, 36–41).

Pavel, muž, jenž napsal většinu Nového zákona, a Barnabáš, oddaný Boží služebník měli „ostrý spor“. Tito muži se rozešli neschopni se dohodnout v otázce služební záležitosti.

Osobní poznámka: když jsem se svou ženou opustil Turecko, věděli jsme, že jsme měli nedořešené spory s našimi vedoucími v týmu. Jelikož jsme byli všichni duchem naplnění věřící, zaměření na stejné cíle, mysleli jsme, že můžeme tyto neshody vyřešit za chodu. Místo toho je stres a nároky života v cizí kultuře jen prohlubovaly. Když jsme opouštěli svůj tým a vraceli jsme se domů, cítil jsem se zničený a rozčarovaný. Bolest skoro překročila hranici toho, co jsme byli schopni unést.

Kdo za tím vším ve skutečnosti stojí?

Cíl 2. Vysvětlit Boží záměr překážek.

Satan, svět, tělo a rozbité vztahy jsou očividnými zdroji překážek. Každá z nich je zodpovědná za narušování Božího díla. Avšak zároveň musíme vzít v úvahu problém, který věřícím v Krista dělá potíže po staletí: Je-li Bůh opravdu Bohem, není konec konců zodpovědný za všechno, co se děje, tedy i za překážky, kterým čelíme? Je to těžká otázka, o které se debatuje znovu a znovu dokola. Na jedné straně vidíme, že rozhodnutí satana a lidského pokolení jsou příčinou našich potíží. Přesto na straně druhé musíme uznat, že vševědoucí, všemocný a všudypřítomný Bůh má plnou kontrolu nad vším, co se děje. Prorok Izajáš zaznamenal tato Boží slova:

„Já jsem Hospodin a jiného není, kromě mě není Boha. Přepásám tě, ačkoliv mě neznáš, aby poznali od východu slunce i ti od jeho západu, že není nikoho mimo mě: Já jsem Hospodin a jiného

není. Formuji světlo a tvořím tmu, činím pokoj a tvořím zlé; já, Hospodin, činím toto všechno“
(Izajáš 45, 5–7).

V knize Job Bůh satanovi dovolil Joba podrobit zkoušce. Job byl „*bezáhonný a přímý, bohobojný a odvracející se od zlého*“ (Job 1, 1), a přesto ho Bůh bez problémů vydal do satanových spárů. V tomto případě Bůh nezapříčinil přímo Jobovy překážky, ale jistojistě je dovolil. Tak jak tak Job sám vnímal protivenství jako přicházející od Boha. Ptal se: „*Což budeme přijímat od Boha dobré, a zlé přijímat nebudeme?*“ (Job 2, 10). Tento scénář ukazuje na to, jak diskutabilní je Boží role ve vzniku překážek. Nicméně apoštol Pavel píše: „*Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí*“ (Římanům 8, 28).

Rozpoznat Boží záměry

Když sloužíme Hospodinu a objeví se překážky, je velmi snadné se nechat otrávit. Toužíme, aby se věci děly určitým způsobem a v určitém čase, ale něco se tomu postaví do cesty. Pokud si nedáme pozor, náš pocit úzkosti může vést k hněvu a napětí.

Mnozí věřící s hlubokou touhou sloužit Bohu jsou velmi zaměřeni na cíl. Chtějí, aby se věci pro Něj hnuly. Chtějí způsobit změnu ve své rodině a ve světě. Oni chtějí, oni chtějí, oni chtějí... Motivy skryté za těmito touhami nebývají často vůbec čisté. V mém případě to byla silná potřeba něco pro Boha udělat, abych se jím cítil přijímaný. Rozuměj, moje víra byla správná. Ve své hlavě jsem věděl, že Efezským 2, 8–9 je pravda: „*Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás – je to Boží dar; není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil.*“ Problémem bylo, že jsem tomu ne úplně věřil ve svém srdci.

Kvůli vlivu světa na svou mysl jsem věřil, že má pravá

hodnota a význam je odvozen od mých skutků. Vnímal jsem, že jsem přijatý Bohem pouze, když jsem mu dal vše, co jsem měl. Sice jsem byl vydaný mladý misionář, přesto někde uvnitř jsem být misionářem potřeboval, abych měl cenu a byl přijatý Bohem i druhými. Nikdy bych to v té době nepřiznal, ale můj život nebyl hnán soucitem a touhou vidět Boha oslaveného. Byl jsem puzen, abych něco dokázal Bohu a své církvi. Bylo to velmi sobecké.

Když začaly přicházet překážky v práci, začal jsem panikařit a zkoušet všechno možné, abych dostal situaci pod kontrolu a vyřešil ji. Jenže jsem věci jenom zhoršil. Poté, když se všechno rozpadlo, můj život byl zničen. Nemohl jsem si před Bohem už na nic hrát. Ztratil jsem svou identitu jako misionář. Nevěděl jsem už, kdo jsem. Byl jsem naprosto zdrcený a zbavený iluzí. Nic nefungovalo tak, jak jsem očekával.

Když se na to teď dívám zpět, rozpoznávám Boží záměr v překážkách, které nás potkaly. Bůh odkrýval lži, ve kterých jsem byl uvězněn. Tak Mu na mně záleželo, že mě byl ochoten zlomit a pak obnovit, abych mohl být svobodný v pravdě o tom, kým jsem byl. Věřím, že překážky jsou dary od Boha, které si používá, aby nás proměnil do obrazu svého Syna. Když nastanou potíže, s větší pravděpodobností se budeme starat o naše cíle. Jenže Boha víc zajímáme my! Když se naučíme rozpoznat, co dělá v našem životě a jak nás touží proměnit, potom uvidíme jasně alespoň část Jeho záměrů v problémech, a jak si je používá k našemu dobru.

Jakub píše: „*Pokládejte za velikou radost, moji bratři, když upadnete do rozličných pokušení. Víte, že zkoušení vaší víry působí vytrvalost*“ (Jakub 1, 2–3). Když se objeví zkoušky, máme tendenci řešit důsledky, jak se to dotkne naší práce. Bůh nám však skrze ně zamýšlí dát vytrvalost, učinit nás dokonalými a úplnými. Potíže nás také uvolňují z naší tělesné touhy sloužit Bohu z našich vlastních sil pro to, abychom byli

závislí na Jeho přítomnosti v našich životech a Jeho moci, která působí skrze nás k Jeho slávě (viz 1. Timoteovi 6, 16, Jan 9, 1–3). Pavel si to určitě uvědomoval. Rozpoznal Boží záměry v překážkách, kterým čelil v oblasti svého vlastního zdraví:

„A abych se mimořádností zjevení nepovyšoval, byl mi dán do těla trn, Satanův anděl, aby mě políčkoval a já se nepovyšoval. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby to ode mne odešlo, ale on mi řekl: ‚Stačí ti má milost, neboť má moc se dokonává ve slabosti.‘ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto mám zálibu v slabostech, v zlém zacházení, v tísních, v pronásledováních a úzkostech pro Krista. Neboť když jsem slabý, tehdy jsem mocný“

(2. Korintským 12, 7–10)

Bůh má pro tebe osobní záměr v každé překážce, se kterou se setkáš. Pečlivě používá okolností k tomu, aby nás přetvořil a my se mohli radovat z užšího vztahu s Ním. Bůh si také používá nesnázi k směřování Svého díla. Můžeme mít plán, způsob, jakým si myslíme, že by se měly věci udělat. Plán se nám může zdát jasný, jenže Bůh ví nejlépe. Přísloví 16, 9 si všímá: *„Srdce člověku vymýšlí cestu, ale jeho kroky určuje Hospodin.“*

Rozvrácený vztah, kterým utrpěl Pavel a Barnabáš, je dobrým příkladem Božího řízení skrze problémy. Pavel naplánoval, aby všichni znovu navštívili založené sbory. Po jejich rozchodu si je nicméně Bůh použil pro zasažení nového území, když sdíleli evangelium s tisíci, jež by jinak nikdy neslyšeli. Podtrženo a sečteno: nezáleží, s jakými obtížemi se potýkáš, Bůh si je obrací na dobré.

Poradit si s potížemi

Cíl 3. Vyjmenovat biblické principy pro překonávání překážek.

V této krátké lekci nebudeme mít prostor se zabývat všemi stránkami, jak naložit s překážkami. Přesto by ti následující pravdy měly pomoc vykročit správným směrem.

Vědět si rady s ďáblem

Prvním krokem na cestě, jak si poradit se ďáblovými překážkami, je uznat, že satan existuje a činí se. 1. Petrova 5, 6–10 dává nahlédnout na blížící se potíže z tohoto úhlu pohledu:

„Pokořte se tedy pod mocnou Boží ruku, aby vás povýšil v příhodný čas. Všechnu svou starost uvrhněte na něho, neboť mu na vás záleží. Buďte střízliví a bděte! Váš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil. Postavte se proti němu, pevní ve víře, věduce, že tatáž utrpení se naplňují na vašem bratrstvu po celém světě. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu Ježíši, vás, když nakrátko snesete utrpení, sám zdokonalí, utvrdí, posílí, postaví na pevný základ.“

Vztahují se k tomu další dvě pasáže: V Matouši 4 je zaznamenán Ježíšův přímý střet se satanem. Ďábel Ježíše sváděl jídlem, mocí a všemi poklady světa. V každé situaci se však Ježíš opřel o pravdu psaného Božího slova, aby se ubránil.

Moudří křesťané se vyzbrojí Písmem a použijí ho v boji proti lži, kterou satan používá k pokušení a podvodům. Studuj Písmo a pamatuj si jeho pravdy. *„Neboť Boží slovo je živé, činné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až do*

rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce“ (Židům 4, 12). Nauč se používat Písmo jako mocnou zbraň proti zlému.

Začni studiem úseků z Matouše 4. Můžeš použít Ježíšova slova v boji proti pokušení. Potom si prostuduj a použijev Efezským 6, 10–18. Toto místo popisuje zápasy, které křesťané zažívají a také zbraně a zbroj, kterou nám Bůh dává. Dej vždy na první místo svůj osobní vztah s Kristem. Bez Něj nemůžeš nic (Jan 15, 5), ale skrze Něj je vše možné (Filipským 4, 13). „*Poddejte se tedy Bohu. Postavte se proti ďáblu, a uteče od vás. Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám. Očistěte ruce, hříšníci, a očistěte srdce, lidé dvojí mysli“* (Jakub 4, 7–8).

Vypořádat se se světem

Bible nabízí tucty návrhů, jak překonat překážky v tomto padlém a hříšném světě. Zde je pár z nich:

Problémy: Přijmi je a buď v pokoji. V Janovi 16, 33 Ježíš říká: „*Ve světě máte soužení. Ale buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět.*“ Ježíš neslibuje odstranit potíže; namísto toho zaslubuje pokoj a odpočinek pro ty, kdo přinášejí svá těžká břemena a starosti k Němu (viz Matouš 11, 28–29).

Klam: Rozpoznej ho a vyměň. Svět je plný falešné naděje a planých slibů. V mnoha situacích je jim evangelium zastřeno. Lidé byli zaslepeni satanem a již nevidí pravdu (2. Korintským 4, 4). Jsme povoláni druhým mluvit pravdu v lásce a obnovit naše smýšlení (Efezským 4, 25). Pavel pobízí: „*A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé“* (Římanům 12, 2).

Nemoc: Modli se za uzdravení a zároveň neměj strach

vyhledat pomoc! Jakub 5, 14–15 nabízí plán, jak se vypořádat s nemocí. Tento plán volá po modlitbě. Jak často spěcháme k doktorovi nebo sáhneme po lécích bez toho, abychom prve požádali Boha o uzdravení? Přestože není součástí původního Božího plánu, nemoc je normální součástí života v padlém světě. Bůh to ví a chce, abychom volali k Němu, když máme zdravotní problémy. Musíme být zároveň otevření na možnost, že uzdravující proces může zahrnovat návštěvu odborníků a podstoupení léčby. Hospodin lidem umožnil rozvinout postupy a léky, které přinášejí úlevu. Měli bychom těchto darů využívat.

Smrt: Přijmi ji a těš se na ni! Bůh si používá i nejhorší možnou překážku, smrt, aby naplnil věčné záměry. Pokud se Kristus nevrátí za našeho života, každý z nás zemřeme. Takže je životně důležité žít pro Něj každý den. Pokud tě Bůh povede k mučednictví, tvá smrt může být závěrečným skutkem služby. Ve smyslu věčnosti není smrt vůbec žádným problémem, jelikož nás smrt uvede do věčné Boží přítomnosti.

Zvládnout tělesnost

Když se potýkáme s hříšnými touhami těla, je důležité mít zdravý rozum a být vykazatelný. 2. Timoteovi 2, 22 nás učí, že máme „*utéct před mladíckými žádostmi*“. Stejně tak i Jakub píše: „*Význávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni*“ (5, 17). Když se setkáváte s lidmi, kterým důvěřujete a s kterými sdílíte své zápasy a potíže, otroctví hříšné tělesnosti může být zlomeno. Mnohé problémy na naší cestě pramení z nedostatku pochopení, kým jako znovuzrození křesťané nyní jsme. Velmi často zakoušíme porážku a zastrasování, protože přijímáme lži satana a světa.

Zaměň tyto lži za Boží pravdu.

- Jsi Boží dítě (Jan 1, 12).
- Jsi Boží přítel (Jan 15, 15).
- Jsi sjednocený s Bohem v jednom Duchu (1. Korintským 6, 17).
- Jsi svatý (Efezským 1, 1).
- Máš přímý přístup k Bohu (Efezským 2, 18).
- Byly ti odpuštěny všechny hříchy (Koloským 2, 13).
- Jsi vysvobozen z odsouzení (Římanům 8, 1–2, 31).
- Máš Ducha moci, lásky a sebeovládání (2. Timoteovi 1, 7).
- Byl jsi ukřižován a nyní v tobě žije Kristus (Galatským 2, 20).
- Jsi nové stvoření v Kristu (2. Korintským 5, 16–20).

Poradit si s rozbitými vztahy

Když se vztahy stanou napnutými nebo se přetrhnou, tvá reakce je jedinou věcí, kterou můžeš ovlivnit. Co udělají jiní lidé, je mimo tvou kontrolu. Z toho důvodu jedinou věcí, kterou můžeš změnit, jsou tvé vlastní postoje a chování. Následují návrhy, jak řešit narušené vztahy:

Přijmi druhé jako milující Boží nástroje

Už jsme si řekli, že problémy jsou Božími prostředky k tomu, aby tě učinily víc podobnému Ježíši. Je to naprostá pravda, co se vztahů týče. Jelikož má Bůh v rukou každou okolnost, má moc způsobit nebo dovolit, cokoliv si přeje. On je také milujícím a pečujícím Bohem. To znamená, že můžeš přijmout jakékoliv problémy ve vztazích jako dar od Boha. I když se to zdá být příšerné nebo to vypadá jako pohroma, Hospodin si to používá k tomu, aby ses Mu víc podobal. Proto pokud prožíváš těžké vztahy právě teď, zastav se na chvíli a chval Boha za tento boj. Jeho záměr převyšuje tuto nynější situaci.

Změň své cíle

Mnohé narušené vztahy vychází z touhy mít věci pod kontrolou. Kupříkladu chceme, aby se někdo choval určitým způsobem, ale dotyčný nechce nebo toho není schopen. Takže se snažíme připravit situace tak, aby se tak stalo. Je-li to tvým cílem, aby ti druzí plnili přání, řítíš se do katastrofy. Zaměříš-li se na zdravé cíle, touha po manipulaci lidí zmizí. Proto se za své touhy modli a učiň svou metou, abys dovolil Ježíši milovat ostatní skrze tebe. Problémy hned nezmizí, jen tvůj hněv a úzkost se uklidní.

Staň se odborníkem na odpuštění

Ve své knize *Odpočinek zajištěn (Rest Assured)*, Bill Ewing píše: „Odpuštění je božská transakce plně hrazená Ježíšovou krví, která uvolňuje jak viníka tak poškozeného z pout hříchu. Skutek odpuštění jde v Kristových stopách až do stínu kříže, kde uzdravení, svoboda a moc našla svůj počátek v trestu a smrti.“ Potrhané vztahy a hněv jsou uzdravovány pouze odpuštěním. Odpuštění je základem pro zdravá manželství, přátelství, církve a službu. Jak dále Ewing popisuje:

- Odpuštění začíná, když plně přijmeš tu křivdu, která tě potkala.
- Odpuštění je postaveno na pochopení, že všechen hřích je v konečném důsledku hříchem proti Bohu, ne proti nám
- (Žalm 51, 3–4; Římanům 14, 7–8; Skutky 9, 4).
- Odpuštění začíná fungovat, když přijmeme rozsah Božího odpuštění vůči nám
- (Žalm 103, 3–4; Efezským 1, 7; Koloským 2, 13).
- Abychom mohli být ochotní odpustit, musíme Bohu svěřit své pocity zlosti.
- Odpuštění je něco, co musí udělat Bůh skrze nás. Není to něco, co bychom mohli zvládnout sami. (Jan 15, 5).

Kroky k odpuštění

1. Udělej si seznam konkrétních zranění, která ti byla učiněna. Sepiš věci, které viník udělal nebo neudělal, jež ti ublížily.

2. Vypiš všechny oblasti, kde tě ta událost ovlivnila. Tvá bolest tě pomůže dovést k důsledkům něčí urážky. (Např. pokud by ti někdo ukradl auto, můžeš být rozružený, že musíš do práce pěšky. Opustila-li tě manžel/ka, můžeš se utápět v depresích, protože to zapříčinilo, že se ti ostatní manželské páry vyhýbají). Důsledky mohou být finanční, sociální, psychické, citové nebo fyzické.

3. Prohlašuj pravdu, že tvůj život patří Kristu a jako součást Jeho těla jsi měl podíl na Jeho utrpení. Poděkuj Bohu za Jeho odpuštění vůči tobě a děkuj Mu za odpuštění pro viníka skrze tebe. Přines hřích ke kříži. Jelikož Bůh již zaplatil cenu za toto přestoupení, přenes Boží odpuštění na viníka.

4. Přenech zodpovědnost za trest Bohu. Pokud budeš dál potřebovat pokračovat v právním řízení nebo církevní kázni, uvědom si, že potrestat viníka není na tobě.

Kromě toho odpuštění neznamená, že musíš zapomenout. Pokud proti tobě někdo zhřešil, nemusíš být hloupý a vystavovat se další bolesti nebo zneužívání. Ale znamená to, že v Boží moci uvolníš viníka ze svého odsouzení a ortelu a zvolíš si ho milovat. Modlitba odpuštění může vypadat třeba takto: Nebeský Otče, ty víš o hříších, které byly spáchány a dopad, který to na mě jako na Boží dítě mělo (bud' konkrétní). Vím, že je můj život ve Tvých rukou a vše, co jsem a dělám, je jen díky Tobě. Proto ti děkuji za odpuštění jim i mně. Děkuji za to, že jsi zaplatil cenu za jejich i můj hřích, kde Tvůj Syn umíral na kříži a já s Ním byl ukřižován. Nebudu trestat svého viníka žádným způsobem. Osvobod' mě z mých pocitů hněvu. Učiň mě požehnáním pro ty, kteří mi ublížili.“

5. Zlikviduj seznam. Zničení soupisu symbolizuje, že ses

rozhodl nenést už déle břemeno hříchu. Necháváš ho odejít a tím se sám osvobozuješ.

6. Požehnej. Petr to shrnuje: „*Bud'te všichni jednomyslní, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní. Neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, ale naopak žehnejte*“ (1. Petrova 3, 8–9). Skutek laskavosti směrem k někomu, kdo udělal něco špatného, uvolňuje moc odpuštění a boří pevnosti, které satan používá, aby ovládal ty, kdo byli zraněni.

Nastanou situace, kdy budeš muset požádat o odpuštění ty, tehdy, když ti Bůh zjeví, že ses provinil. Ewing opět nastiňuje, jaké kroky udělat:

- Jasně popiš, co jsi udělal a jaký to mělo vliv na druhou osobu.
- Poděkuj Bohu za to, že ti odpouští.
- Požádej dotyčnou osobu, vůči které jsi zhřešil, aby ti odpustila. Nestačí říct *sorry!* Buď určitý a popros: „Odpustíš mi, že jsem _____?“

Svoboda jde vždy ruku v ruce se zaplacením ceny. Odpuštění přichází s pokorou a rozpaky, kterým chce naše tělesnost rychle uniknout. Ale stojí to za to!

Pokud druhý odpustí, jsi svobodný od hříchu a stejně tak i osoba, která ti odpouští. I když ti druhý neodpustí, jsi přesto svobodný. Ublížený si ponese tíhu tvého hříchu. Požádat o odpuštění tě ale nezbavuje důsledků tvých činů. Můžeš se i nadále potýkat s vážnými následky toho, co jsi provedl. Jeden z důsledků může být život v rozbitém vztahu. (Neexistuje totiž záruka, že ti osoba, kterou jsi zranil, odpustí.) Dopady tvého jednání na vztah mohou být likvidující a vážné. Také mohou vyvstat právní, finanční nebo fyzické důsledky. Nezáleží na tom, co jsi udělal nebo co jsi nepřestal dělat, nikdy není příliš pozdě udělat správnou věc. Usilovat o odpuštění je správná věc. Přijmout Boží odpuštění, odpustit jiným a odpustit sobě – to jsou privilegia, práva a zodpovědnost těch, kdo kráčí ve

stínu kříže.

KONTROLNÍ TEST

Po prostudování této lekce si, prosím, pečlivě přečtete každou kontrolní otázku a zakroužkujte správnou odpověď. Každá otázka má jen jednu správnou odpověď.

1. Který z následujících výroků o překážkách není pravdivý?
 - a) Potíže jsou v padlém světě normální.
 - b) Překážky jsou příležitostí přinést slávu Bohu.
 - c) Všechny obtíže jsou Božím trestem za tvůj hřích.

2. Dle Efezským 6, 12 jsou našimi nepřáteli:
 - a) politici světových vlád
 - b) Satan a jeho padlí andělé
 - c) vůdci falešných náboženství

3. Každá překážka, které čelíme, je...
 - a) následkem našeho vlastního hříchu.
 - b) pro Boha zklamáním.
 - c) přímo či nepřímo důsledkem satanovy existence.

4. Zpráva o Pavlovi a Barnabášovi nás učí, že...
 - a) rozbité vztahy lze očekávat i mezi křesťany.
 - b) neshody způsobují, že je Boží misie přerušena.
 - c) křesťané se stejnými cíli budou vždy pracovat společně na stejném úkolu.

5. Božím záměrem s překážkami v našem životě je...
 - a) ukázat nám, že se Mu situace občas vymkne z rukou.
 - b) pomoci nám rozvinout užší vztah s Ním.
 - c) vypomoci nám držet se našich vlastních plánů.

6. Prvním krokem v překonávání překážek od satana je...

- a) stát pevně proti němu z naší vlastní síly.
- b) uznat, že existuje a že se neustále činí.
- c) napomínat ty, kdo jsou pod jeho vlivem.

7. Ačkoliv byl Job bezúhonný a přímý,...

- a) zlořečil Bohu, když nastaly těžkosti.
- b) Bůh sám nachystal Jobovy problémy.
- c) Bůh dovolil satanovi, aby ho nechal projít zkouškou.

8. 1. Petrova 4, 12–13 říká, že...

- a) zkoušky přichází jako následek našeho hříchu.
- b) bychom se měli ve svých zkouškách radovat.
- c) zkoušky jsou v křesťanské víře něco mimořádného.

9. Aby se křesťané vypořádali s problémem klamu, musí...

- a) ho přijmout jako něco přirozeného ve světě.
- b) ho přijmout v pokoji.
- c) ho rozpoznat a nahradit Boží pravdou.

10. Když odpustíš lidem,...

- a) musíš pochopit, proč se tě někdo dotknul.
- b) už je nesoudíš a neodsuzuješ.
- c) automaticky zapomeneš na zlo, které vůči tobě bylo spácháno.

ŘEŠENÍ

Poznámka: Pokud jsi odpověděl na otázky nesprávně, správné odpovědi najdeš v odpovídajícím Cíli lekce, na který odkazuje druhé číslo v závorce.

1. c (13.1)
2. b (13.3)
3. c (13.1)
4. a (13.1)
5. b (13.2)
6. b (13.3)
7. c (13.2)
8. b (13.1)
9. c (13.3)
10. b (13.3)

O AUTOROVI

Todd Hillard, autor a spisovatel na volné noze, pochází z Black Hills v Jižní Dakotě. Má za sebou sedmnáct let zkušeností s prací na plný úvazek a tříletým misijním pobytem v Turecku. Se svou ženou mají pět dětí.